

Celowe zabójstwa CIA przez wywołanie ataku serca i raka

4 sierpnia 2015

Opublikowano: 23.11.2014

Na podstawie wątków z przesłuchania z roku 1975 przed Komisją ds. Kościoła.

W 1975 roku, w czasie przesłuchań przed komisją ds. kościelnych, wyszło na jaw istnienie tajnej broni do przeprowadzania zamachów. CIA wyprodukowała truciznę, która powodowała, że ofiara miała natychmiastowy atak serca. Taka trucizna mogła być zamrożona w kształt strzałki, a następnie wystrzelona z dużą prędkością z pistoletu. Pistolet był w stanie strzelać lodowymi pociskami z wystarczającą prędkością, aby strzałka przebiła ubranie celu i zostawiła tylko mały znak zaczerwienienia. Potem w organizmie dochodziło do roztopienia trucizny i wchłaniania jej do krwi, w końcu powodowała ona atak serca! Trucizna została opracowana w taki sposób, aby być niewykrywalną przy użyciu nowoczesnych procedur autopsji.

Czy można rakiem zainfekować inną osobę?

Jeśli raka u zwierząt można wywołać poprzez wstrzyknięcie wirusów i bakterii rakowych, to oczywiście to samo jest możliwe z ludźmi!

W 1931 r., Cornelius Rhoads, patolog z Rockefeller Institute for Medical Research, celowo zaraża próbki ludzkie z Puerto Rico komórkami nowotworowymi; 13 osób zmarło. Choć potem lekarz z Puerto Rico stwierdził, że Rhoads celowo ukrył niektóre szczegóły swego eksperymentu, to Rhoads osobiście daje nam świadectwo stwierdzające na piśmie, że on uważa, iż wszystkich Portorykańczyków należy zabić. Później zajmuje się utworzeniem zakładów dla the U.S. Army Biological Warfare (sekcji wojskowej armii ds. wojny biologicznej) w Fort Detrick,

Maryland (miejsce skąd wziął się wirus HIV/AIDS, wirus ptasiej grypy i świńskiej grypy/A-H1N1), a także w Utah i w Panamie, i zostaje mianowany członkiem amerykańskiej Komisji Energii Atomowej, gdzie rozpoczyna serię eksperymentów związanych z narażeniem na promieniowanie amerykańskich żołnierzy i cywilnych pacjentów szpitali.

Odpowiedź na powyższe pytanie brzmi, że tak. Po prawie 80 latach badań jest teraz sposób na wywołanie prawdziwego ataku serca i zaszczepienie zdrowej osobie raka. Obie metody zostały już wykorzystane jako środek zamachu. Tylko bardzo wykwalifikowany patolog, który dokładnie wie, czego szukać podczas autopsji, może rozróżnić zamach wywołania ataku serca lub raka od prawdziwych przypadków zgonu z powodu tych chorób.

Czy śmierć wskutek zawału serca, pęknięcia tętniaka, krwotoku mózgowego jest „przyczyną naturalną”? Nie, jeśli agencje rządowe znalazły sposób wpływania na tętno, ciśnienie krwi, lub działanie naczyń krwionośnych. Neurologiczne badania wykazały, że mózg ma określone częstotliwości dla każdego dobrowolnego ruchu o nazwie nastawienie przygotowawcze. Przez wystrzał w twoją klatkę piersiową wiązki mikrofal zawierających sygnały ELF, emitowane również przez serce, ten organ może zostać wprowadzony w chaotyczny stan, tak zwany atak serca. W ten sposób, liderzy partii politycznych, które są podatni na atak serca mogą zostać zabici, zanim zaczną sprawiać kłopoty. Jack Ruby zmarł na raka kilka tygodni po skazaniu go za morderstwo, ale przed rozprawą w sądzie apelacyjnym, gdzie wyrok I instancji uchylono i kazano mu stanąć przed sądem poza Dallas – aby pozwolić mu swobodnie mówić, jeśli tego sobie zażyczy. Było trochę poszlak wskazujących, że Jack Ruby nie zabił Lee Harveya Oswalda, aby go uciszyć, więc nie ma powodu, aby podejrzewać, że Jack Ruby przedstawi więcej powodów do domysłów, jak gdyby stwarzał realne zagrożenie dla ludzi w rządzie USA, którzy mieli spiskować w celu zamordowania prezydenta Stanów Zjednoczonych – Johna F. Kennedy’ego.

Matt Simmons, ekspert branży naftowej, został zamordowany za przeciek na temat ukrywania przez administrację Obamy zatrucia Zatoki przez wyciek z BP. Bankier inwestycyjny Matt Simmons, który zmarł nagle, był tajnym informatorem branży energetycznej oraz doradcą prezydenta, którego popularność nagle wzrosła, gdy napisał, że Arabia Saudyjska jest na progu wyczerpania zasobów ropy, a światowa produkcja ropy jest już na szczycie. Simmons, 67 lat, zmarł w swoim domu letniskowym w Maine. Autopsja koronera stwierdziła, że zmarł wskutek przypadkowego utonięcia „a choroba serca była czynnikiem dodatkowym”.

Jego bestseller z 2005 r., „Twilight in the Desert: Coming Saudi Shock Oil and the World Economy”, przyniósł mu do szerszą popularność. W książce twierdził, że Arabia Saudyjska znacznie zawyżyła wielkość swoich rezerw ropy naftowej, i że świat jest na krawędzi poważnego niedoboru ropy, gdyż złoża się wyczerpują. Te rewelacje zostały wsparte przez Iran. Iran wie, że dostawy ropy z Bliskiego Wschodu szybko zaczną wysychać i dlatego teraz koncentruje się na budowie reaktorów jądrowych. Gdy zabraknie ropy, Iran będzie jedynym krajem na Bliskim Wschodzie, który będzie energetycznie samowystarczalny. Wszystkie inne kraje Bliskiego Wschodu, w tym Arabia Saudyjska staną się ubogimi państwami trzeciego świata.

Były Prezydent Jugosławii, Slobodan Milošević, również został zamordowany. Został znaleziony martwy w areszcie przy Trybunale Haskim. Milošević stał przed zarzutami o zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, których się rzekomo dopuścił pełniąc rzekomo centralną rolę w wojnach w Bośni, Chorwacji i Kosowie w latach 90-tych. Postawiono mu także zarzuty o popełnienie ludobójstwa w czasie wojny w Bośni w latach 1992-95, w której zginęło 100.000 osób.

Milošević napisał list dzień przed śmiercią, twierdząc, że został otruty na śmierć w więzieniu. Autopsja zweryfikowała to oskarżenie, ponieważ wykazano, że ciało Miloševicia

rzeczywiście zawierało lek, jaki nie ma uzasadnienia przy leczeniu wysokiego ciśnienia krwi, a w przypadku choroby serca jest całkiem bezskuteczny. Lek ten spowodował atak serca, który doprowadził do jego śmierci.

Były agent MI6, Richard Tomlinson, powiedział dziennikarzom, że widział dokumenty z 1992 r., omawiające zamach na Miloszevicia za pomocą inscenizacji wypadku samochodowego, w którym kierowca będzie oślepiiony przez błysk światła i nastąpi zdalnie sterowana awaria układu hamulcowego. To dokładnie taka sama technika, jaka została wykorzystana w rzeczywistości przy zabójstwie księżnej Diany.

Jeśli Miloszević został zamordowany, kto ostatecznie jest za to odpowiedzialny? NATO.

Dlaczego NATO?

Bo choć MTKJ („haski trybunał”) reprezentuje niby organ ONZ-tu, to sami urzędnicy NATO jasno i publicznie oświadczyli, że tak naprawdę należy do NATO. NATO powołało prokuratorów i sędziów, którzy prowadzą sprawy badania wszelkie oskarżenia o zbrodnie wojenne NATO przeciwko NATO. Wynika stąd, że Slobodan Miloszević, który był więźniem Trybunału w Scheveningen, gdy umierał, był więźniem NATO. NATO miało zarówno motyw i sposobność, aby go zabić.

W marcu 2002 r., Milosevic przedstawił przed Haskim Trybunałem dokumenty, z jakich wynikało, Trybunał jest pod kontrolą NATO. Były to dokumenty FBI dowodzące, że zarówno rząd Stanów Zjednoczonych, jak i NATO, finansowały i udzielały wojskowego wsparcia dla Al-Kaidy, aby ta pomogła Armii Wyzwolenia Kosowa w wojnie przeciw Serbii. Coś poszło nie tak, bo Pentagon i Biały Dom w tym czasie próbowały sprzedać wojnę z terrorem i zaczęły przygotowania do usprawiedliwienia inwazji na Irak.

Podczas procesu Miloszevicia o rzekome zbrodnie wojenne, NATO twierdziło, że Serbowie popełnili masakry albańskich cywilów w miejscowości Racak. Dowody przedstawione w sądzie wskazywały,

że twierdzenie NATO było mistyfikacją. Było to szczególnie kłopotliwe, ponieważ twierdzenia na temat masakry w Racak były wymówką dla bombardowań Serbii przez NATO w dniu 24 marca 1999 r. (nalot dywanowy został wykonany przez United States Air Force, a autoryzację ataku dał ówczesny prezydent, Bill Clinton). Potem NATO twierdziło, że Serbowie rzekomo wymordowali 100 000 albańskich cywilów. Jednak własne służby NATO ds. badania dowodów zbrodni poinformowały, że nie można znaleźć nawet jednego ciała albańskiego cywila zamordowanego przez siły Miloszevicia. Niepowodzenie w poszukiwaniu ciał ostatecznie doprowadziło do absurdałnego wniosku NATO, że Serbowie rzekomo ukryli to ludobójstwo poprzez wywiezienie tysiące ciał na ciężarówkach-zamrażarkach do Serbii (podczas gdy Bill Clinton już obłożył to miejsce dywanem bombardowań), przy czym operacja była tak doskonale przeprowadzona, że nie został nawet jeden ślad dowodów. Lecz Trybunał Haski odrzucił te oskarżenia jako całkowicie bezpodstawne.

Milosević miał kilka przemówień, w których przedstawił, jak grupa utajonych internacjonalistów spowodowała chaos na Bałkanach, ponieważ był to kolejny krok na drodze do „nowego porządku światowego”.

Podczas posiedzenia z lutego 2000 r. Serbskiego Kongresu, Milosević stwierdził w swoim przemówieniu: „Mała Serbia i jej naród udowodniły, że opór jest możliwy. Stosowany na większą skalę, zorganizowany być może przede wszystkim jako moralny i polityczny bunt przeciwko tyranii, hegemonii, monopolizmowi, tworzeniu nienawiści, strachu i nowych form przemocy i zemsty wobec obrońców wolności wśród narodów i państw, taki opór powstrzymać może eskalację inkwizycji czasów współczesnych. Bomby uranowe, manipulacje komputerowe, znarkotyzowani młodzi zabójcy i przekupieni szantażem krajowi bandyci, awansowani do roli sojuszników nowego porządku świata, to są tylko instrumenty inkwizycji, jaka przewyższyła skalę swojego okrucieństwa i cynizmu wszystkie poprzednie formy mściwej przemocy popełnionej przeciw ludzkości w przeszłości.”

Dowody łączące rzekomo Miloszevicia z ludobójstwem w Srebrenicy, gdzie zginęło 7.000 muzułmanów, okazały się fałszywe. W rzeczywistości, Srebrenica była „bezpieczną strefą” pod nadzorem sił ONZ, ale podobnie jak w Rwandzie, siły pokojowe ONZ umyślnie wycofały się z niej i pozwoliły na dokonanie masakry, a następnie oskarżono o nią Miloszevicia. Ujawnienie przez Miloszevicia udziału ONZ w masakrze w Srebrenicy było kolejnym powodem, dla którego stenogramy Trybunału zostały poddane mocnej edycji i cenzurowaniu przez NATO, stanowiły też inny czynnik ważny dla NATO, aby go zamordować, kiedy był w ich więzieniu. Natowski Trybunał w Hadze to oczywisty przykład sądu kapturowego, którego jedynym celem było przekonanie zwykłych ludzi na całym świecie, że zniszczenie Jugosławii przez NATO było uzasadnione.

Ponieważ NATO nie udało się udowodnić przed własnym sądem (całkowity brak dowodów) winy Milosevica, stało się w istocie potężnym motywem morderstwa Miloszevicia – aby zapobiec jego ewentualnemu uniewinnieniu. W ten sposób NATO może nadal twierdzić, że Milosević był winny, a nikt nie będzie przeglądać stosu dowodów, jakie pokazały, że to przywódcy NATO (szczególnie prezydent USA Bill Clinton) dopuścili się zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa w Jugosławii.

Tak wielu ludzi zostało wrobionych w raka w jakże dogodnym momencie w historii, że obecnie jest czas, aby zadać pytanie „kto zabija ludzi, dając im celowo raka lub doprowadzając do rozległego zawału serca”? Kto zamówił ten odstrzał i dlaczego?

Charles Senseney, gość od rozwoju technicznego broni z CIA w Fort Detrick, Maryland, zeznawał przed senacką Komisją ds. Wywiadu we wrześniu 1975 roku, w czasie zeznań opisał pistolet ze strzałkami z trucizną, jaki sam wykonał. Powiedział, że był on użyty w tłumie z otwartym parasolem, strzelając przez okrycie parasola, żeby nie przyciągać uwagi. Ponieważ to broń cicha, nikt z tłumu nie słyszał strzału i morderca mógł złożyć parasol i spacerować sobie dalej.

Filmy wideo z zabójstwa Johna F Kennedy pokazują ten pistolet parasolowy użyty w Dealey Plaza. Dowody z zapisu wideo wydarzeń z 22 listopada 1963, wykazują, że pierwszy strzał tego fatalnego dnia sprawił wrażenie, jakby strzał wywołał efekt paraliżu Kennedy'ego. Jego pięści się zacisnęły, a głowa, barki i ramiona wydawały się sztywnieć. Autopsja wykazała, że istnieje mała rana wejściowa na szyi, ale nie ma dowodów na tor pocisku przez szyję i nigdy nie znaleziono pocisku, który pasuje do tak małego rozmiaru.

Charles Senseney zeznał, że jego Special Operations Division w Fort Detrick otrzymał zlecenie od CIA stworzenia egzotycznej broni. Jedną z tych broni był ręczny pistolet na strzałki, który może strzelać zatrute strzałki w psa stróżującego, aby wykluczyć go z akcji na kilka godzin. Strzałka i trucizna nie pozostawiały śladu, a badanie nie wykazywało, że psy unieszkodliwiono w ten sposób. CIA zamówiła 50 sztuk tej broni i wykorzystwała je operacyjnie.

Senseney mówił, że rzutki można używać do zabijania ludzi i nie może wykluczyć, że to robiło CIA. Wytworzony został rodzaj specjalnej trucizny, opracowany na zlecenie CIA, jaki wywołuje atak serca i nie pozostawia żadnego zewnętrznego śladu działania, chyba że autopsja jest prowadzona pod kątem wyszukania tej konkretnej trucizny. CIA ujawniła fakt posiadania tej trucizny w różnych zdarzeniach z lat 1970. CIA nawet przyznała, że strzelała z tej broni w czasie przesłuchań w Kongresie.

Strzał z tej tajnej broni CIA przenika ubranie i nie zostawia nic po sobie, tylko mały czerwony punkt na skórze. Fakt postrzału śmiertelnego, osoba będąca jego celem, odczuwa jak ukąszenie komara albo nie czuje zupełnie nic. Zatruta strzała całkowicie rozpada się po wejściu w cel. Śmiertelna trucizna następnie szybko przedostaje się do krwiobiegu, powodując atak serca. Gdy wykona swoją robotę, trucizna sama szybko się denaturuje, a sekcja zwłok najprawdopodobniej niczego nie wykryje, prócz tego, że atak serca spowodowany był niczym

innym tylko przyczynami naturalnymi.

Były agent CIA ujawnił, że strzałki były wykonane z zamrożonej postaci ciekłej trucizny. Ujawniła ona, że lotka taka będzie topnieć w środku celu i zostawi bardzo małe czerwone punkty wlotowe – ten sam rodzaj małych ran wejściowych, który został znaleziony w trakcie sekcji zwłok Johna F. Kennedy'ego. Od ponad 50 lat przeprowadzano zamachy w tak umiejętny sposób, aby pozostawić wrażenie, że ofiary zmarły z przyczyn naturalnych. Szczegóły niektórych technik stosowanych w celu osiągnięcia zamiaru zabójstwa zostały ujawnione w 1961 roku, kiedy profesjonalny zabójca KGB, Bogdan Staszyński uciekł na Zachód i wyjawiał, że udało mu się przeprowadzić dwie takie misje. W 1957 roku zabił ukraińskiego pisarza emigracyjnego, Lwa Rebeta, w Monachium za pomocą trucizny wystrzelonej z pistoletu na truciznę parową, która zabiła ofiarę z objawami widocznego ataku serca. W 1959 roku, ten sam rodzaj broni został użyty na ukraińskim przywódcy emigracyjnym, Stepanie Banderze, choć przyczyna śmierci Bandery nigdy nie została w pełni zaakceptowana.

Spośród świadków, ludzi ważnych i spiskowców, którzy mogli zostać wyeliminowani poprzez wywołanie ataku serca i raka są: Jack Rudy (zmarł na udar mózgu z powodu nierozpoznanej postaci agresywnego raka, zaledwie tydzień po tym, jak zgodził się zeznawać przed Kongresem w sprawie zamachu na JFK), Clay Shaw, J. Edgar Hoover, Earlene Roberts (wydzierżawiała lokum dla Oswalda), Marilyn Monroe, Słobodan Miloszević, Kenneth Lay (były prezes Enronu – największy polityczny współpracownik kampanii George'a W. Busha i Dicka Cheney), Matt Simmons, Mark Pittman (dziennikarz, który przewidział kryzys finansowy i ujawniał przekręty Federal Reserve. Pittman walczył, aby poddać Federal Reserve większej kontroli), Elizabeth Edwards (nagle rozpoznano raka, podczas gdy jej mąż był zaangażowany w kampanię przeciwko Barackowi Obama i Hillary Clinton).

Podczas przemówienia przed Council on Foreign Relations w maju 2007 r., Edwards nazwał Wojnę z Terrorem, pustym sloganem,

który został stworzony z powodów politycznych i że wcale nie miał na celu planu zapewnienia bezpieczeństwa USA. Poszedł nawet dalej i porównał ten slogan do naklejki na zderzak, stwierdził że szkodzi to sojuszom amerykańskim i pozycji USA na świecie.

..... – a tutaj sam dopisz nazwiska osób mówiących otwarcie rzeczy niepoprawne politycznie, źródeł przecieków, świadków, którzy nagle zmarli na zawał serca lub szybko wykończyli się na nieuleczalną chorobę nowotworową.

Przygotował: Pluszowy Miś

Źródła oryginalne: Press Core, [Signs of the Times](#)

Źródło polskie: [Wolna Polska](#)